

Resumé av vandringarna hittills under 2017

Under våren gjorde vi tre välbesökta vandringar. Samtliga i trakterna norr och väster om Norrköping.

Norrköping kommun har gjort en bra inventering av sina naturskyddsområden och gjort dem lätt tillgängliga genom att ordna parkeringsplatser och en app, Naturkartan, som man enkelt kan ladda ner. Vi gjorde samtliga tre vandringar med utgångspunkt från de leder som finns på appen "Naturkartan".

Vårvandringar 2017

Söndag 26 mars

Vi vandrade längs Kvillingeförkastningen liksom vi gjorde i november 2016. Då gick vi den östra slingan och den här gången gick vi den västra delen.

Kvillingeförkastningen reser sig som en skogklädd jätte över slätter en knapp mil nordväst om Norrköping. På sina ställen reser sig förkastningsbranten 100 meter över slätten och man har en vidsträckt utsikt över Kvillingeslätten bort mot Bråviken. Naturen är vild och varierad. Från den bördiga slätten vandrar man upp genom ädelskogslundar till den karga tallskogen högre upp.

Totalt avverkade vi 7-8 km i den kuperade terrängen innan vi var åter vid bilarna.

Att stå i en av de gamla fornborgarna ovanför förkastningsbranten och begrunda att hit tvingades befolkningen nere på slätten fly under den oroliga folkvandringstiden 400-550 e.kr. Ger perspektiv på den relativt trygga tillvaro vi har idag.

Ågelsjön i Jursla har länge varit ett populärt utflyktsmål för klättrare från hela södra Sverige. De lodräta klipporna runt sjön är tydligen väldigt inbjudande för klättrarna. Vi vandrare njöt mest av de

Vi var 12 personer som gav oss upp i branterna. Jan-Erik som var konvalescent efter ett benbrott tog bilen bort till Skärlöteborg och mötte oss när vi kom vandrande från Torsklint.

magnifika vyerna ovanför branterna men hamnade till slut i en trång skreva som sträckte sig brant uppåt. Där fanns ett rep att hålla sig i men vi fick lite till mans plocka fram vår mest äventyrliga sida innan vi vågade oss på att klättra upp. Alla såg väldigt nöjda ut när de efter mycket stänk och stön hade tagit sig upp. Kul med lite utmaningar ibland.

Lite svårt att hitta bland stigarna runt sjön och kartorna är urusla utanför den led som kommunen har lagt inom naturskyddsområdet. Som väl var hade vi Ingmar med som vägvisare.

Det är alltid trevligt att komma till Ågelsta sjön och det har man tydligen tyckt ända sedan inlandsisen drog sig tillbaka för det finns gott om stenålderslämningar på platsen. Tydligen är klimatet bra i skyddade områden runt sjön för där kan man hitta magnifika bokar.

Söndagen 14 maj

Vi funderade på vart man bäst beger sig i maj när blommor och träd är som vackrast och kom fram till att Svärtingeuddleden, 2km vandring genom en blomsterrik slåtteräng skulle passa. När vi vandrade täcktes ängarna av ett hav av vitsippor och hasslarna hade sina fina ljusgröna, nästan genomskinliga, blad.

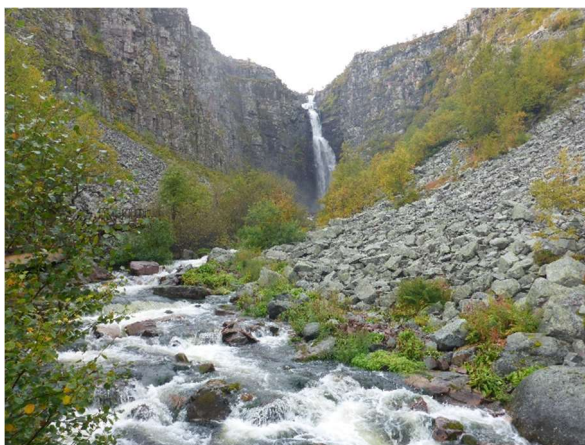

Ingen var uttröttas av Svärtingeleden så vi fortsatte till Leonardbergsleden som ligger där Motalaström rinner ut från Glan. Leden passerar vackra betade strandängar med ett rikt fågelliv. Vi klättrade upp i ett fågeltorn och fick se att det låga vattenståndet i Glan hade frilagt ett sandrev, som några ville utforska. Bra badstrand kanske?

Vandringen den här dagen blev ca. 7 kilometer med båda lederna inräknade och vädret var vackert.

Fjällvandringen 2017 v37

Det fanns önskemål att åka till Dalarna och vandra men vi lyckades inte hitta något boende till rimligt pris som kunde mäta sig med det vi hade upplevt i Bruksvallarna året innan. Därför blev det en kompromiss. Först en tur på Fulufället och sedan fortsatt resa upp till Bruksvallarna.

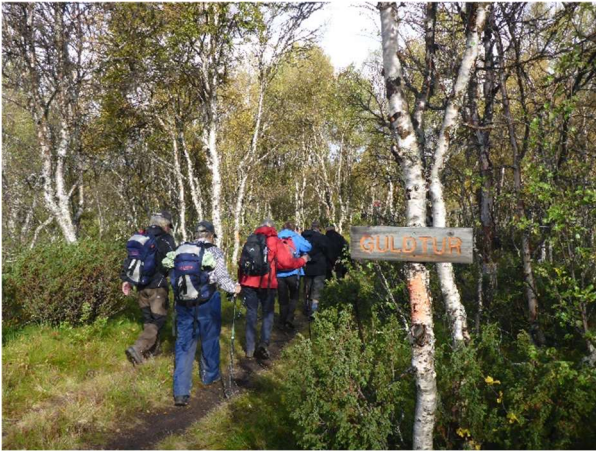
11 september kom ett gäng på 14 personer till Fulufjällsgården i Mörkret, som man når på en nyasfalterad väg som börjar strax utanför Särna. Efter fika och bastu för en del knoppade vi in.

12 september var målet att se ett av Sveriges vackraste fall med en fri fallhöjd på 60-70 meter. Mest i Sverige. Leden dit startar vid Naturrum som ligger på kanten av fjället strax under trädgränsen. En bred ramp som kunde befaras med rullstol ledde halvvägs till fallet och slutade vid ett fantastiskt fint vindskydd. Därefter hade vi ytterligare en kilometers vandring innan plötsligt det magnifika fallet visade sig.

När vi sett oss mätta på fallet började vi klättra på leden upp mot kalfjället som bjöd på fina vyer men svårgången terräng på grund av all sten. Det var ändå ett nöjt gäng som kom tillbaka till bilarna efter 4 timmars vandring.

Så var det dags att åka till Bruksvallarna via den fina fjällvägen upp till Tännäs och vidare mot Funäsdalen och Bruksvallarna. Höstfärgerna var magnifika uppe på myrarna. Vägen går bitvis på 800 meters höjd och hösten var i full gång däruppe.

13 september

Första dagens vandring i Bruksvallarna gick till Klinken och vidare längst Ljusnan till Mittån som vi följde upp till "Mittåpoolen", en naturlig pool i ån med fina fall både före och efter poolen. Vattenflödet var lite för stort för att tillåta bad den här dagen, men en del av oss kommer säkert tillbaka till den vackra platsen förr eller senare och då.....!

Hemvägen från Mittån vandrade vi över fjället ovanför trädgränsen fritt utan led. Det ymniga regnandet i fjället veckorna före hade gjort terrängen svårgången och vi tvingades vandra bland riset i terrängen ovanför de normalt så här års torra sankmarkerna. Det var därför ett mycket trött gäng som kom till hotellet försent för en del att hinna basta före maten.

14 september

Efter den allt för jobbiga turen dagen innan var det nu lägen för en enklare tur. Det blev våffelstugan på Kariknallen 5km t.o.r. Efter våfla och kaffe vände halva gänget ner medans de fem som hade mest spring i benen fortsatte i riktning mot Tännaldalen och därefter tillbaka över Kariknallarna mot Walles. Totalt en tur på 13 km med en hel del höjdmetrar.

15 september

Hela gänget på 16 personer åkte vägen mot Flatruet för att vandra in mot Kappruet och det gamla sommarviste som till nyligen använts av samerna. Fram till sommarvistet var det 6 km på bra stig med blygsamma stigningar.

Vid sommarvistet där vi fikade på verandan till en av stugorna från förra sekelskiftet vände större delen av gänget men fem fortsatte för att bestiga Kappruet. På vägen mot fjällets fot möte vi några samer och frågade efter lämpligaste vägen och vi fick vänliga råd om hur vi skulle gå, men samerna kunde inte helt dölja sin förvåning över varför vi skulle ta oss upp till toppen. Totalt onödigt enligt deras sätt att se på saken. Fyra av oss fem tog sig hela vägen upp och lika många kom ner igen.

16 september åkte vi hemåt igen. De flesta både trötta och nöjda.

/ Olle